

— да се отмени параграф 72 от Решение на Комисията С(2010) 3204 по преписка за държавни помощи N 461/2009 (ОВ С 162, 2010 г., стр. 1); и

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателят иска да бъде отменено на основание член 263 ДФЕС Решение на Комисията С(2010) 3204 по преписка за държавни помощи N 461/2009 (ОВ С 162, 2010 г., стр. 1) в частта, с която е прието, че мярката за подпомагане „Cornwall & Isles of Scilly Next Generation Broadband“, с която се предоставя помощ от Европейския фонд за регионално развитие за разгръщане на широколентови мрежи от следващо поколение в района на Cornwall & Isles of Scilly, е съвместима с член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква следните правни основания:

Първо, жалбоподателят твърди, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката на фактите, в частност като е приела:

- а) че е проведена открита, недискриминационна и конкурентна процедура за възлагане на обществена поръчка, а е трябвало да приеме, че не е имало никаква конкуренция при провеждане на процедурата;
- б) че всички оференти имат достъп до съществуващата инфраструктура при поискване, а всъщност основният оператор открито е признал, че не използва инфраструктурата, която е разделена на пакети и достъпна за всички оференти при поискване;
- в) че общото въздействие върху конкуренцията е положително, а всъщност конкуренцията е изключена вследствие на действията на основния оператор.

Освен това жалбоподателят поддържа, че Комисията не е приложила и/или е нарушила член 102 ДФЕС, вследствие на което извършената в Решение С(2010) 3204 преценка на въздействието на мярката върху конкуренцията е неправилна, и поради това посоченото решение е незаконосъобразно и противоречи на член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС като от значение с оглед на член 102 ДФЕС са следните нарушения:

- а) незаконосъобразно предоставяне на обвързан достъп до съществуващата инфраструктура от свободни оптични кабели с активна електроника;
- б) непредоставяне на достъп на конкурентните оференти до оптичните кабели и/или проводниците;

- в) злоупотреба чрез свиване на маржа като групирането на оптични кабели с активна електроника се използва за създаване на продукти, които не позволяват на жалбоподателя или на други конкуренти да се конкурират за възлагане на обществена поръчка.

На последно място жалбоподателят твърди, че Комисията нарушава правото му на защита, по-специално като не извършва пълно разследване съгласно член 108, параграф 2 ДФЕС, по следните съображения:

- а) в светлината на първото и второто правно основание е незаконосъобразно да се приключи разследването съгласно член 108, параграф 3 ДФЕС и/или да не се извърши пълно разследване съгласно член 108, параграф 2 ДФЕС;
- б) приключването на разследването преди провеждането на официална процедура по разследване лишава жалбоподателя от процесуалните му права;
- в) нарушение на правото на защита, тъй като на жалбоподателя не е дадена възможност да обори доводите и/или доказателствата, представени от британските власти.

Жалба, подадена на 27 август 2010 г. — Abbott Laboratories/СХВП („RESTORE“)

(Дело T-363/10)

(2010/С 288/107)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Abbott Laboratories (Abbott Park, Илинойс, Съединени американски щати) (представители: M. Kinkeldey, S. Schäffler и J. Springer, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 9 юни 2010 г. по преписка R 1560/2009-1;

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „RESTORE“ за стоки от клас 10

Решение на проверителя: да се отхвърли заявката за регистрация.

Решение на апелативния състав: да се отхвърли жалбата.

Изложени правни основания:

— нарушение на правото на изслушване, тъй като в решението си апелативният състав се позовава на доказателства, които не са били предоставени на ищеца;

— нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009⁽¹⁾, тъй като заявената за регистрация марка не представлявала понятие, което описвало пряко стоките, посочени в заявката за регистрация;

— нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009, тъй като заявената за регистрация марка имала отличителен характер.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

Жалба, подадена на 2 септември 2010 г. — Duravit и др./Комисия

(Дело T-364/10)

(2010/C 288/108)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Duravit AG (Hornberg, Германия); Duravit SA (Bischwiller, Франция) и Duravit BeLux BVBA (Overijse, Белгия) (представители: R. Bechtold, U. Soltész и C. von Köckritz, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

— да се отменят на основание член 263, параграф 4 ДФЕС, член 1, параграф 1, член 2 и член 3 от решението на Европейската комисия C(2010) 4185 окончателен от 23 юни 2010 г. по преписка COMP/39092 — Санитарни инсталации за баня, доколкото засягат жалбоподателите,

— при условията на евентуалност, да се намали наложената в член 2, т. 9 от решението глоба;

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски в съответствие с член 87, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателите оспорват решението C(2010) 4185 окончателен на Комисията от 23 юни 2010 г. по преписка COMP/39092 — Санитарни инсталации за баня. С обжалваното решение на жалбоподателите и на други предприятия се налагат глоби за нарушение на член 101 ДФЕС, както и на член 53 от Споразумението за ЕИП. Според Комисията жалбоподателите са участвали в продължавашо споразумение или в съгласувана практика в сектора на санитарните инсталации за баня в Белгия, Германия, Франция, Италия, Нидерландия и Австрия.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите посочват девет правни основания.

Като първо правно основание се посочва, че ответникът не е представил достатъчно доказателства, за да докаже участие на жалбоподателите в ценови картел или в подобно антиконкурентно поведение. Според жалбоподателите Комисията не е спазила правилата за тежест на доказване и изискванията за доказване на нарушение на член 101 ДФЕС в рамките на административното производство, като по този начин е прехвърлила върху жалбоподателите задължението за даване на разяснения и за доказване в административното производство.

Като второ правно основание жалбоподателите посочват, че Комисията счита жалбоподателите за отговорни заради участието им в т.нар. „среща на картела“ на германска асоциация, която е водеща в областта на съответните стоки, без да докаже, че жалбоподателите са взели участие в дискусиите относно съответните стоки. В това отношение жалбоподателите посочват, че Комисията е квалифицирала дискусиите в германската асоциация като умишлено ограничаване на конкуренцията напълно погрешно, прибързано и без да се съобрази с конкретния икономически и правен контекст.